

RVIS

202020

ZÁKON O PRÁVU NA DIGITÁLNÍ SLUŽBY

Zdeněk Zajíček

ZÁKON

ze dne 2019

o právu na digitální služby a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ PRÁVO NA DIGITÁLNÍ SLUŽBY

§ 1 Předmět úpravy

Tento zákon upravuje právo fyzických a právnických osob na poskytnutí digitálních služeb orgány veřejné moci při výkonu jejich působnosti, povinnost orgánů veřejné moci poskytovat digitální služby a některá další práva a povinnosti související s poskytováním digitálních služeb.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Uživatelem služby je fyzická osoba zapsaná v registru obyvatel nebo právnická osoba zapsaná v registru osob, která může využít nebo využívá digitální služby.

(2) Digitální službou je úkon prováděný orgánem veřejné moci vůči uživateli služby způsobem umožňujícím dálkový přístup uvedený v katalogu služeb; za digitální službu se považuje i služba poskytovaná na kontaktním místě veřejné správy¹).

(3) Digitálním úkonem je úkon uvedený v katalogu služeb, který může provést nebo provádí uživatel služby vůči orgánu veřejné moci způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Katalogem služeb je seznam veškerých úkonů obsažených v registru práv a povinností, který obsahuje výčet a popis úkonů vykonávaných v rámci agend ohlášených dle zákona o základních registrech v registru práv a povinností, které činí orgány veřejné moci vůči uživatelům služeb na základě právního předpisu nebo v důsledku žádosti uživatelů služeb nebo které činí uživatelé služeb vůči orgánům veřejné moci v rámci jejich působnosti; součástí výčtu a popisu úkonů je identifikátor úkonu, vymezení oprávněných subjektů úkonu a forma úkonu.

§ 3

Právo na digitální službu

(1) Uživatel služby má právo využívat digitální službu a orgán veřejné moci má povinnost poskytovat digitální službu.

(2) Práva zaručená uživatelům služby jinými předpisy nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 4

Právo činit digitální úkon

(1) Uživatel služby má právo činit digitální úkon vůči orgánu veřejné moci prostřednictvím

- a) své datové schránky⁵⁾,
- b) kontaktního místa veřejné správy,
- c) veřejné datové sítě dokumentem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem⁶⁾ v případě úkonu fyzické osoby nebo uznávanou elektronickou pečetí⁷⁾ v případě úkonu právnické osoby,
- d) informačního systému veřejné správy po prokázání totožnosti osoby s využitím elektronické identifikace⁸⁾ a po její autorizaci pro úkon, který činí, nebo
- e) jiného způsobu, pokud tak stanoví právní předpis.

§ 4

Právo činit digitální úkon

- (1) Uživatel služby má právo činit digitální úkon vůči orgánu veřejné moci prostřednictvím
- a) své datové schránky⁵⁾,
 - b) kontaktního místa veřejné správy,
 - c) veřejné datové sítě dokumentem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem⁶⁾ v případě úkonu fyzické osoby nebo uznávanou elektronickou pečetí⁷⁾ v případě úkonu právnické osoby,
 - d) informačního systému veřejné správy po prokázání totožnosti osoby s využitím elektronické identifikace⁸⁾ a po její autorizaci pro úkon, který činí, nebo
 - e) jiného způsobu, pokud tak stanoví právní předpis.

(2) Nestanoví-li právní předpis výslovně závaznou podobu úkonu vůči orgánu veřejné moci, má uživatel služby právo činit úkon jako digitální úkon.

(3) Orgány veřejné moci pořizují a zveřejňují prostřednictvím Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) elektronické formuláře, které po prokázání totožnosti uživatele služby s využitím elektronické identifikace zajistí automatizované doplnění údajů nezbytných pro poskytnutí digitální služby z propojeného datového fondu orgánů veřejné moci, které může orgán veřejné moci sdílet podle právního předpisu nebo na základě souhlasu uživatele služby zapisovaného do základních registrů. Formát, strukturu a obsah formuláře stanoví orgán veřejné moci zveřejněním. Nezveřejní-li orgán veřejné moci elektronický formulář nebo nezajistí-li

(3) Orgán veřejné moci je povinen po dobu 10 let od učinění digitálního úkonu poskytnout uživateli služby na jeho žádost osvědčení o digitálním úkonu, který vůči němu uživatel služby učinil, není-li na základě právního předpisu stanoveno jinak.

(4) V případě digitálního úkonu učiněného v informačním systému datových schránek se za osvědčení považuje datová zpráva obsahující digitální úkon.

(5) Osvědčení o digitálním úkonu poskytuje orgán veřejné moci podle volby uživatele služby zasláním do datové schránky, na kontaktní místo veřejné správy nebo zpřístupněním prostřednictvím portálu veřejné správy.

§ 6

Právo na úřední ověření elektronického podpisu

Stanoví-li právní předpis požadavek úředního ověření podpisu na listině, lze jej v digitální podobě nahradit elektronickým podpisem podepisujícího uživatele služby na dokumentu nedílně spojeném

- a) s kvalifikovaným elektronickým podpisem osoby oprávněné provádět ověřování pravosti podpisu, která postupem podle zákona o ověřování¹⁰⁾ ověřila, že podepisující uživatel služby dokument před ní podepsal nebo uznal za vlastní, a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem, nebo
- b) se záznamem kvalifikovaného poskytovatele¹¹⁾ o provedení elektronické identifikace podepisujícího uživatele služby prostřednictvím kvalifikovaného systému elektronické identifikace s úrovní záruky vysoká, opatřeným kvalifikovanou elektronickou pečetí a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem kvalifikovaného poskytovatele.

§ 7

Právo na sdílení údajů

(1) Orgán veřejné moci nevyžaduje údaje, které jsou mu dostupné v propojeném datovém fondu orgánů veřejné moci na základě právního předpisu nebo na základě souhlasu uživatele služby.

(2) Uživatel služby má právo udělit souhlas se sdílením údajů o sobě, o svých právech a povinnostech nebo právních skutečnostech, které se ho týkají, vedených v propojeném datovém fondu orgánů veřejné moci; orgán veřejné moci je povinen tyto údaje sdílet. Souhlas může uživatel služby udělit i soukromoprávním uživatelům údajů¹²⁾ oprávněným využívat údaje ze základních registrů; za tím účelem mohou soukromoprávní uživatelé údajů sdílet údaje.

(3) Uživatel služby může udělit souhlas ke sdílení údajů v rozsahu a trvání podle své volby na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě žádosti orgánu veřejné moci. V rozsahu uděleného souhlasu se neuplatní povinnost mlčenlivosti orgánu veřejné moci. Uživatel služby je oprávněn souhlas kdykoliv odvolat.

§ 8

Právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti

(1) Uživatel služby má právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti, která se jej týká a vyplývá z úkonu orgánu veřejné moci uvedeného v katalogu služeb, do registru práv a povinností. Orgány veřejné moci stanoví v katalogu služeb, které úkony neumožňují zápis dle předchozí věty.

(2) Právo na zápis práva, povinnosti nebo právní skutečnosti uplatní uživatel služby prostřednictvím ministerstva u příslušného orgánu veřejné moci, který učinil podkladový úkon. Příslušný orgán veřejné moci osvědčí existenci práva, povinnosti nebo právní skutečnosti a potvrdí ji ministerstvu, které ji zapíše do registru práv a povinností.

§ 10

Právo na zápis kontaktního údaje

(1) Uživatel služby má právo na zápis kontaktního údaje o elektronické adrese nebo telefonním čísle (dále jen „kontaktní údaj“) do registru osob nebo do registru obyvatel pro zasílání informací podle tohoto zákona a pro zasílání dalších informací souvisejících s poskytováním digitální služby, jejichž okruh si vybere.

(2) Právo na zápis kontaktního údaje uplatní uživatel služby u ministerstva, které jej zapíše do registru obyvatel nebo registru osob. Ministerstvo zveřejní elektronický formulář k zápisu kontaktního údaje na portálu veřejné správy a zřídí službu pro zasílání informací na kontaktní údaje.

§ 11

Právo na informace

(1) Uživatel služby je oprávněn přistupovat k informacím v informačním systému veřejné správy, které se ho přímo týkají. Orgán veřejné moci zajistí prostřednictvím digitální služby portálu veřejné správy přístup uživatele služby k těmto informacím. Orgán veřejné moci informaci neposkytne, jestliže by její poskytnutí ohrozilo bezpečnost státu nebo jiný zákonem chráněný veřejný zájem.

(2) Uživatel služby má právo na poskytnutí informace o končící platnosti dokladu, průkazu, osvědčení nebo jiné veřejné listiny; informaci zasílá orgán veřejné moci, který ji vydal, nejpozději 30 dnů před uplynutím její platnosti do datové schránky.

(3) Má-li uživatel služby zaniknout právo nebo povinnost ve lhůtě stanovené rozhodnutím orgánu veřejné moci, má uživatel služby právo na poskytnutí informace o takové skutečnosti orgánem veřejné moci, který rozhodnutí vydal, nejpozději 3 dny před zánikem práva nebo povinnosti do datové schránky.

§ 13

Právo na technologickou neutralitu

(1) Orgán veřejné moci zpřístupní digitální službu uživateli služby bez závislosti na konkrétní platformě či technologii, ledaže by takové řešení bylo nepřiměřeně ekonomicky náročné, nesplňovalo požadavky na bezpečnost informačního systému veřejné správy nebo mu bránil jiný právním předpisem chráněný veřejný zájem.

(2) Je-li to možné, poskytne orgán veřejné moci uživateli výstupy digitální služby v otevřeném strojově čitelném formátu.

§ 12

Právo na elektronickou identifikaci a autentizaci

Není-li v katalogu služeb pro využití digitální služby stanovena úroveň záruky prostředku pro elektronickou identifikaci, uživatel služby má právo provést svou identifikaci a autentizaci prostředkem pro elektronickou identifikaci podle své volby nejméně v úrovni značná.

§ 14

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Zpravodajské služby České republiky¹⁵⁾ nemají povinnost poskytovat digitální služby podle tohoto zákona.

(2) Ohlašovatelé agend podle zákona o základních registrech zapíší údaje o úkonech vykonávaných v rámci jimi ohlášených agend, které činí jako orgány veřejné moci vůči uživatelům služeb na základě právního předpisu nebo v důsledku žádosti uživatelů služeb nebo které činí uživatelé služeb vůči orgánům veřejné moci v rámci jejich působnosti do katalogu služeb do 10 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Ministerstvo zveřejní katalog služeb do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona na portálu veřejné správy.

(4) Vláda vydá do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona nařízení, kterým stanoví harmonogram a technické způsoby provedení postupné digitalizace úkonů obsažených v katalogu služeb pro období následujících 4 let. Po uplynutí tohoto období se všechny služby uvedené v katalogu služeb poskytují též jako digitální služby, pokud to jejich povaha nevyklučuje a nemožnost jejich poskytnutí v digitální podobě je vyznačena v katalogu služeb.

RVIS

202020

ZÁKON O PRÁVU NA DIGITÁLNÍ SLUŽBY

Zdeněk Zajíček